

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۹/۱۹

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د افغانستان سیاسي - تاریخي - جغرافیوي ژورنال

پینځم ټوک

دوه سوه او یو اويايمه پرله پسې برخه

کندهار

ایډیت:

ډاکټر لودویگ آدمک

**AKADEMISCHE DRUCK- u. VERLAGSANSTALT
GRAZ – AUSTRIA**

1980

ضحاک : دا یو نړیوالی ښار دی چې جنرال نات ئې یادونه کړې ده. کیدای سي دې ښار کندهار ته نیردې موقعیت درلود، جنرال نات د خپلې شرحې په ترڅ کې وایي چې دا یو ټینگ استحکامې او ډیر لوی ښار وو او لوی والی ئې د اوسني کندهار ښار په نیمايي اندازه وو چې لوړ حصار ئې درلود؛ ددې حصار ښې اوس نه دي پاتې. په ۱۸۴۱ز کال کې د افغان جگړې پر مهال وړاندیز وسو چې د غلزیو د خپلو لپاره دې دلته یوه پوسته جوړه سي خو هیڅکله دا کار ونه سو. «نات»
یادونه : څرگنده نه ده چې دا ځای چیرې ته دی چې دوی ئې پورته یادونه کوي.
زور کاریز : ۱۷ – ۳۱، ۳۷ – ۶۷ «ن» : لوړوالی : ۶۷۰۰ فېټه. دا یو کاریز دی چې شاو خوا ئې کرهڼه سوي؛ دا کرهڼه د نورزیو کاکړو ده چې د «پسین لوره» د سیند پر ښې غاړه د الا جرگې د سویل لویډیخ په ۱۲ مایلی کې موقعیت لري. دلته د کمپ لپاره ځای سته او اوبه ئې له کاریز څخه دي. «بن»
ظلم آباد : ۳۱ – ۶۵ : دا په محله جاتو کې یو کلی دی چې د کندهار د توپخانې له دروازې دباندي واقع دی. «بیسکو»
* زور متیان [1] : ۸ – ۳۲، ۵۰ – ۶۶ «ن» : دا د زابل په ولایت کې د ترنک د سیند د یوې څانگې پر غاړې د قلات د شمال لویډیخ په تقریباً ۵ مایلی کې یو کلی دی.

۲۰۲۲ کال د سپتمبر د میاشتې نهمه
د جمعي ورځ ۲ بجې او ۵۰ دقیقې

آتاوا کاناډا

نن د شنبې ورځ د ۲۰۲۲ز کال د اکتوبر د میاشتې ۱۵ نیټه ده او ساعت درې بجې او پینځلس دقیقې دي.
تر دې ځایه ژباړل سوی متن له انگلیسي متن سره له سره پرتله او بشپړ سو. د انگلیسي متن ۵۲۸ پاڼه
آتاوا کاناډا

¹ -ZURMATIAN

د پاڼو شمیره: له 1 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په ځیر و لولئ

ضمیمه

سناسو «سر. ډبلیو. اچ. مکناتن» [۲] د تیري میاشتي د پنځمې نېټې د لیک په ځواب کې تاسو ته د هغو معلوماتو د وړاندې کولو ویاړ لرم چې د دراني قبیلو په اوسنیو او پخوانیو شرایطو پورې اړه لري او د هغو امتیازاتو په هکله خپل نظر وړاندې کوم چې «علیحضرت شاه» [قوسین د ژباړونکي دي] دوی ته ورکړي ول او هم به د بهترینه دولتي سیستم په هکله خپل نظر وړاندې کړم چې هم ممکن محتاطانه وي او هم د هغوی د راتلونکي مدیریت لپاره عملي وي.

نادر شاه «افشار - ژ» د لومړي ځل لپاره دراني قبیلې د کندهار په ګاونډ کې وموندلې. درانیانو نوموړي پادشاه ته د هغه په فارسي جګړو کې ارزښتناک خدمات وکړل؛ ددغو خدماتو په بدل کې دوی ته د کندهار سیمه ډالۍ سوه، له پادشاه څخه ئې د پوځي تصدی له تر لاسه کولو وروسته د همدغه پادشاه په وسلو کندهار له غلزيو څخه ونیوه. له دې پراو مخکې دا ځمکې د ګډو بزګرو په وسیلې کرل کیدلې چې پارسیوان، هزاره ګان، کاکړ، بلوڅي او نور بزګران ول او په منځ کې ئې د افغان «پښتنو - ژ» ښکېلاک ګرو یوه کوچنۍ برخه وه چې ځانونه ئې له ډیرو پخوا وختونو ددې خاورې د ملکیت مستحقان بلل، دوی د غلزيو د پادشاهي پرمهال د خپلو ځمکو مالیات او نور اړوند مالیات په هماغه بیه ورکړل چې پخوا ئې صفوي سلاطینو ته ورکول. نادر شاه مدعي سو چې ده د خپلو سوبو یا فتحو په دلیل د بزګرانو حقوق خپل ولیعهد ته لیردولې دي نو له دې کبله نوموړی قانوناً حق لري چې دا ځمکې خپلو اړوندو پوځیانو ته ورکړي؛ خو د بزګرانو غوښتنو ته په پاملرنې سره چې ګڼې د ځمکو دا ډول خپل - سري لیرد په دې معنی دی چې دوی ئې پر درانیانو په مریبتوب پلورلي دي، «نادر شاه - ژ» اجازه ورکړه چې د هر کلي د ګاونډ اړوند ځمکې دې ددغو ځمکو د پخوانیو څښتنانو په حق کې د دولت د مالیاتو د ټاکنې په شرط وساتل سي او دا به د درانیانو له مداخلې مستقل وي. د کندهار ځمکې له قدیم الایامه په توتو ویشل سوي وي چې هره ټوټه ئې د «قلبي» په نوم یادېږي، قلبه په دې معنی ده چې د ځمکې دې ټوټې ته د خړوبولو لپاره اوبه ورسول سي او د یوه بزګر تر لاس لاندې د یو جوړه غوایانو تر جغ لاندې دې په یوه کال کې قلبه سي؛ یوه قلبه هغه دوه چند ځمکه ده چې دوه خرواره (خروار د ۱۰۰ موندو اندازه ده او په خپله د موند په شان هر ځای توپیر کوي) غلات په کې وکرل سي، یوه نیمایي ټوټه ئې د یوه فصل لپاره وکرل سي او حاصل ئې ټول سي او بله نیمایي ئې یو کال وروسته د ځمکې د قوت د ساتلو لپاره وساتل سي. خو د نادر شاه پر مهال د قلبو اندازه دوه چنده ډیره سوه - په دې معنی چې «قلبه پخته» (پخه یا بشپړه «یعنی دوه چنده» قلبه) چې په همدې نوم یعنی د قلبه پخته په نوم یادېدلې د دوه وو بزګران په وسیلې کرل کیدله او د دوه وو جوړو غوایانو تر جغ لاندې قلبه کیدله؛ په دې توګه یوه قلبه هغه ځمکه سوه د څلورو خروارو غلاتو د کرل کیدلو ظرفیت ئې درلود. ددې لپاره چې نادر شاه د خپلو مالیاتي تعیناتو یا ټاکلو معیار وټاکي نو د هیواد په بیلابیلو برخو کې ئې د کرنیزو چارو متخصصان وګومارل چې د ځمکو قلبې دې په خپله وکړي؛ د ځمکې په محتاطانه پالنې سره پایله دا سوه چې په اوسط ډول د یوه کرل سوي خروار پر سر ۲۵ خرواره حاصل راغي، په بله وینا له ۴ خروارو تخم څخه ۱۰۰ خرواره حاصل تر لاسه سو، نادر شاه د هرې قلبې پر سر ۱۰ خرواره ومنل او مالیه ئې ورباندې وضع کړه یعنی د اسلامي قانون له مخې د حاصل یو پر لسمه مالیه وضع سوه.

همدا شان نادر شاه د کندهار د ځمکو پر سر فارسي مالیه هم کښینودله چې د هر باغ پر سر یوه مسي، د تاکستان پر سر ۳ مسي او د نورو وړو اقلامو پر سر معینه مالیه وټاکله.

د هر کلي په شاو خوا کې ځمکې د بزګرانو د ژوند ژواک د ملاتړ او دولت ته د مالیاتو د عاید په توګه په پام کې ونیول سوي او په جدي پاملرنې به ثبت کیدلې او د هرې ولسوالۍ مجموعي دیون د ولسوالۍ د عاید له مخې محاسبه کیدل خو د پاتي نورو ځمکو په هکله دغسې دقت ته اړتیا نه وه. د یوه تقریبي تخمین له مخې د کندهار په ښار او ورڅیرمو ولسوالیو پورې اړوندې ځمکې، په ۳۰۰۰ غیرګولو قلبه ځمکو ویشل سوي او د درانیانو د بیلابیلو قبیلو په منځ کې د تیګول [۲] «تیول - ژ» په توګه ویشل سوي. (تیګول «تیول - ژ» د مسلمانو هیوادونو په منځ کې د ځمکوال یا فئودالي سیستم د تصدی یا اجاري یوه معموله بڼه ده، یعنی د سلطنتي مالیاتي عوایدو د معافیت په بدل کې تیول دارانو باید ۶۰۰۰ آسونه برابر کړي وو یا د هرې قلبې پر سر ئې باید د سپاره ځواک لپاره یو جنگیالی برابر کړی وو. د ځمکو له تصاحب سره سم درانیان عموماً موظف سول چې د ځمکو په کرلو کې د بزګرۍ د چارو مسؤولیت په غاړه واخلي چې یا به د بزګرۍ د چارو د ناظرینو په توګه کار کوي او یا به په خپله د کارګرانو په توګه کار کوي او په دې سره ئې په عاید کې د دولت ونډه تر لاسه کوله. خو هغوی په بیلابیلو درجاتو د خپلو خلکو خپل کمپونه او کلي جوړ کړل. دوی د بزګرۍ وسایل وپیرودل او د ځمکو مدیریت او اداره ئې په خپلو لاسونو کې واخیسته او ځانونه ئې د خاورې اصیل اربابان وګڼل. له دې چې دوی د مالیاتو له ورکړې معاف ول، نو بڼونه او تاکستانونه ئې هم جوړ کړل، دا هغه ملکیتونه دي چې ستر عواید لري او عوامو به هم د دولت د شدیدې ارزونې په دلیل ورته ډیره پاملرنه نه کوله، دوی د خپلو پانګو په ډیرولو سره

² - Sir W. H. Macnaghten

³ - tigul

کونښن وکړ چې د خپلو ټیول ځمکو وضعیت په دې دلیل لا ډیر نښه کړي چې ځانونه د یوه اضافه سوي محصول «باغي محصول – ژ» پر وړاندې خوندي وساتي پرته له هغې دوی د یوه بل مسؤلیت په معرض کې واقع کیدل. د سپمول سویو یا ریزف سویو قلیو د نسبت دقیق ټاکل له هغو قلیو سره چې درانیانو ته په ټیول کې ورکول سوي ول آسان کار نه دی، خو زما د څیړنو پر بنسټ چې ومي کولای سول سرته ئې ورسوم باید ووايم چې د نادر شاه د ځمکو په هماغه اصلي یا لومړني پړاو کې «رعیتی» [۴] ځمکې د درانیانو د ځمکو یو پر دریمه قلبه وې او هماغسې چې پارسیوان افسر د سپمول سویو ځمکو سرپرستي او پازوالي په غاړه لرله د ځمکو کوچنی برخې ئې د بومي بزگرانو لپاره د کلیو په نیردې گاونډ کې تر ټولو حاصلخیزه ځمکه تخصیص کړه چې په ارزښت کې کیدای سي نیمايي وو. له هغو قلیو څخه مستقل چې په دې ډول درانیانو او بومي بزگرانو ته اختصاص سوي، نادر شاه د کندهار په بلافاصله گاونډ کې په دولتي ځمکو کې ۵۰۰ قلبه ځمکه د «خالصه» په نوم وسپموله یا ئې ریزرف کړه او د لور ارزښت ملکیتونه چې پارسیوانو بزگرانو ته ورکړل سوي وه د «نصفک ري» [۵] [نصفه کاري – ژ] په نوم یادیدله، په دې سیستم کې حاصل په دوه وو برابرې برخو د بزگرانو او د دولت تر منځ ویشل کیده؛ او هغوی چې لیرې ول د «سه کوب» په سیستم کې راتلل او دولت ورڅخه یوازې دریمه برخه د حاصل اخیستله، له دغه ویش مخکې به د بل کال لپاره تخم لومړی جلا سو. له دغه بیلابیل ویش وروسته د پام وړ اندازه ځمکه پاتې سوه چې نه په قلیو کې راتلله او نه په خالصه ځمکو کې، د نورو ځمکو تر څنګ دا ځمکې د کداني، پورې د درو او د ارغسان او د ترنک د سیندونو د شاو خوا ځمکې وې او بزگران په خپل کښت و کار کې د ځمکو د خړوبولو لپاره د اوبو په نا مشخصې اندازې ډډه لگوله. دغسې ځمکې د «خشک آبی» (د اوبو ځمکو) په نوم یادیدلې او په ډیر محدود ډول هغو دراني قبایلو ته په ټیول – قلبې ورکول کیدلې چې غوښتل ئې د حاصل یو پر لسمه مالیه ورکړي او یا دې معادل په پیسو ورکړي او د سرتیرو د برابرولو لپاره به هیڅ ډول مسؤلیت ونه لري. ددرانیانو له پلوه ددغسې ځمکو نیول په لومړیو کې ډیر لږ یا جزئي ول خو د وخت په تیریدلو سره کله چې احمد شاه استقرار وموند ددغسې ځمکو نیولو ته شرایط لا مساعد سول او د بومي بزگرو په پرتله دا قبایل په دغو ټولو درو کې خپاره سول او ځمکې ئې ونیولې. د ځمکو د ویش هغه مرتبات چې ما په پورتنی پاراګراف کې په تفصیل سره شرحه کړل د ځمکو د تصدې هغه بنسټ څرګندوي چې له مخې ئې تر نن پورې د کندهار ځمکې اداره سوي دي. خو له دې سره سره د احمد شاه د ادارې پر مهال د ځمکو په دا ډول ویش کې د پام وړ اصلاحات رامنځته سول او په حقیقت کې دده تر مشرۍ لاندې د لومړي ځل لپاره دا ځمکې تر سختو او شدیدو مالیاتي جزئیاتو لاندې راغلي؛ دا تر یو مهاله د درانیانو د وضعیت د ښه کولو لپاره ول او په همدې موخې د هغو مرستو لمنه لا نوره هم وغځیدله چې مخکې دوی ته د لویو مالي مرستو له لارې اعطاء سوي وې؛ همدا شان هغه د سیمه ییزو عوایدو د امتیازاتو برابرول په پام کې ونیول او یا نورې لارې چارې ئې ولټولې چې له دغو امتیازاتو سره برابرې وکړي یا ورته، ورته وي؛ په دې ترتیب سره احمد شاه اړ سو چې د کندهار ځمکې چې د دولت په اختیار کې وې او درانیانو ته وقف سوي وې لا سیستماتیکه کړي او دغسې یوه سیستم ته لا نوره وده ورکړي. د احمد شاه لومړنی گام دا وو چې د درانیانو د ځمکو په هکله د نادر شاه د مهال «پخته قلبی» په دوه وو منفردو قلیو وویشلې او په دې ډول ئې د درانیانو د ټیول قلیو شمیر ئې له ۳۰۰۰ څخه ۶۰۰۰ قلیو ته لوړ کړ. په عین حال کې احمد شاه د هرې قلبه ځمکې پر سر د دوه وو سپرو د تجهیزاتو مسؤلیت ته دوام ورکړل؛ خو له دې چې دا

4 - ryoti : توضیح : رعیت «متبادل، رعیت، رایت یا راوت، ریوت» یوه اقتصادي اصطلاح وه چې په ټول هندوستان کې د کوچنیو بزگرو لپاره د هندوستان په بیلابیلو ولایتونو کې کارول کیدله. حال دا چې «زمینداران» ځمکوال ول، او رعیت اجاره یي کار کوونکي او بزگران ول او د اجیرو کارگرانو په توګه ئې خدمات کول. رعیت هغه چا ته ویل کیږي چې په یوازې سر یا د هغه د کورنۍ یا د شریکانو له پلوه د ځمکې د ترلاسه کولو حق د کولو په موخې ترلاسه کوي. همدا شان دا سیستم د ځای ناستي حقوقو ته هم اشاره لري. د «ریوت Ryot کلمه له هندي اردو او د رعیت کلمه د عربي له رعیت څخه راغلي ده او د رمي یا د «بزگرو» په معنی ژباړل سوي ده او دا په خپله د «راع» له کلمې څخه راغلي چې د پووندي په معنی ده. د مغولو تر سیستم لاندې د رعیت دوه ډولونه ول : «خود کشته» او «پای کشته». خود کشته رعیت د کلیو دائم استوګنې بزگران ول. د هندوانو او د مسلمانانو د قوانینو له مخې ددوی د ځایناستی حقوق میراثي ول. بل ډول رعیت پای کشته ول. دوی یوه ځمکه ددائم لپاره په هرې ځانګړې ماوزې «mauza» نه کرله (ماوزه : په کلي کې د استوګن کیدلو تر څنګ تر ټولو ټیټه مالیه)، دوی به له یوې ماوزې څخه بلې ته تلل او په حقیقت کې فصلي بزگران ول. د عابد د قضاوت له مخې پای کشته رعیت ته به د خود کشته د رعیت په تناسب تر ټولو ټیټه اجاره یا عاید ورکول کیده. پای کشته رعیت د بزگرو هغه ډلې وې چې د خپلو استوګنو له سیمو څخه لیرې به ئې ځمکې کړلې.] سرچینه ویکي پیدیا] - ژباړونکی

5 - Nisfakri

دواړه سیستمونه باید یو بل ته آسانی رامنځته کړي وي نو د درانیانو د ځمکو تصدې په دې تفاهم سره پاتې سو چې دواړه قلبې په عین وخت کې نه سي کولای سرتیري تجهیزولو ونډه چې په ټوله کې د کندهار د درانیانو په ۶۰۰۰ قلبو کې د هرې قلبې پر سر د یوه یوه سرتیري د تجهیزولو ونډه چې په ټوله کې د کندهار د درانیانو سهیمه کیدله ومنل سوه. احمد شاه د سپرو تنخوا په فصل وار ډول او په خدمت کې د تیر سوي وخت پر بنسټ ورکوله، یوه منفرد فصل واره تنخوا به د مرستې په ډول هغه مهال ورکول کیدله کله چې پر قبیلو باندي د کال په اوږدو کې د سرتیرو د چمتو کولو غږ نه کیده او یا به خدمت ته له دريو میاشتو ډیر نه استخدامیدل.

احمد شاه په ټولو نورو مالیاتي مرتباتو کې د دراني قبایلو لپاره همدا پلویتوب قسماً له ځانه څرگند کړ. ددې لپاره چې د ځمکو په ویش کې نظم ته معادل یو شی رامنځته او قبایلو ته د معافیت د ورکړې ارزونې ته لا ځانگړی ارزښت وبخښي محراب خان ئې د بیلابیلو ولسوالیو د سروې لپاره مقرر کړ، ددې سروې په لړ کې څرگنده سوه چې پر ۶۶۰۰ ثبت سویو قلبه ځمکو برسیره چې درانیانو ته د تیول د ځمکو په نوم ورکړل سوي وه ۴۰۰ یا ۵۰۰ نوره اضافي ځمکه هم غصب سوي وه چې بیرته د خالصه ځمکو په توگه دولت ته راوگرځول سوي او یا د رعیتي ځمکو په توگه د ځمکو د تولید یو پر لسمه مالیه ورباندي وضع سوه؛ ددغسې قلبو د ارزښت له ټاکلو او لوړولو وروسته دراني خانان ئې له دوهمې مالیاتي ارزونې سره مخامخ کړل او دا د پوځي خدمت تنخوا وه چې هر چا خان به د خپل مقام او رتبې په تناسب په کال کې له ۱۰۰ تر ۱۰۰۰ تومانو پورې ځانگړي کوله. ددې ترڅنگ احمد شاه د خالصه ځمکو ډیرې برخه چې نادر شاه دولت ته ځانگړي کړي وه دراني خانانو ته په هماغه شرط ولیردوله چې خانان به خپله د پوځي خدمت تنخوا ورکوي. نوموړي د قبیلو تقوق د زراعت له لارې بشپړ کړ چې یا به ئې تنخوا ورکوله او یا به ئې په نهایت کې سلطنتي خزاني ته لیردوله، د هرې ولسوالی مالیاتي ذمت د رعیتي قلبه ځمکو د مالیاتو او نورو د مالیې وړ اقلامو له مخې چې بومي بزگرانو به ورکوله محاسبه کیدله، دغسې ذمت معمولاً د دولت د کارونو د آسانولو لپاره ددراني ولس د مشر ذمت کیده چې د نقدو پیسو معادل به کیده، دا مشر ځای پر ځای د خلکو په منځ کې وو او همدغه مشر د سیمه ییزو مالیاتو د نظارت دنده هم پر غاړه درلودله؛ دې کار به مشر ته مساعد فرصت په لاس ورکړ چې د خپلو پلویانو د وضعیت د بنه کولو لپاره ورڅخه کار واخلي.

خشک آبه ځمکې هم چې مخکې ئې یادونه وسوه او نادر شاه ئې مالیات د ځمکې د حاصل یو پر لسمه ټاکلي ول، دراني استوگنو وگړو ته د «موروثي» ځمکو په نوم عطیه سولي، ددغسې ځمکو د تملک حق په دې فرض ولاړ وو چې دوی د خپلو پلرونو وارثان دي ځکه د کندهار په ختیځو پولو کې دا هغه درې دي چې دراني قبیلې ورباندي راواوښتلې، دوی له «کوه کاسا»^[۶] (د سلیمان غرنی لړۍ) څخه راکوز سول چې له غلزیو سره د صفوي سلاطینو د قدرت په پرخولو کې همکاري وکړي. د موروثي ځمکو مالیاتي ارزونه یا مالیه ټاکل چې احمد شاه تحمیل کړل د ځمکې د حاصل یو پر لسمه وه چې په هغه کې به د غنمو، وربشو یا وښو د یوې کوچني اندازې برابرول په هغه حالت کې ول چې که لښکر ددوی له سیمې یا گاونډ څخه تیریده؛ او د همدغه سپک او آسانه ذمت له کبله ول چې د ترنک دره ډیر ژر د الکوزیو له پلوه ونيول سوه؛ ارغسان د بارکزیو او پوپلزیو بخت ته، او کدني او دوره اڅکزیو او نورزیو لاس ته ولویدله او ددغو ځایونو د ځمکو یوه ډیره لږ او کوچنی برخه د بومي بزگرو د کښت و کار لپاره پرېښودل سوه.

د ځمکې یو بل ډول هم پاتې دی چې زما پام تر اوسه ورته نه وو اوښتی. د نادر شاه له پلوه د ځمکو له ویش بلافاصله وروسته، داسې یو نظم رامنځته سو چې دا سیمه ورسره نابنده وه، بدایو او شتمنو پارسیوانانو د کاریزونو په پرانیستلو پیل وکړ «کاریز هغه فئاتونه دي چې له لوړو ځایونو څخه کوز رارسول کيږي» او هم ئې د اوبو د بهیرونو لپاره کیندنې پیل کړي او په دې سره ئې شاري ځمکې حاصلخیزه کړلې او ددغو ځمکو دعوی ئې وکړله، درانیانو هم کټ مټ د پارسیوانانو له دې بیلگې پیروي وکړه. کله چې دغسې ځمکې تر کښت لاندې راغلې نو دا ځمکې د هغو کسانو د حسن نیت ملکیت سوي چې په دغو ځمکو ئې مصرف کړی وو او د ملکیت دعوی ئې وکوله. دغسې ځمکې د «نو آباد» په نوم یادې سوي او مالیه ئې د ځمکې د حاصل د یو پر لسمه وټاکل سوه، ټولټال نقدی مالیه معمولاً د هر نهر پر سر او د اوبو د اوسط اندازې پر سر محاسبه کیدله چې د اټکل له مخې په کال کې په یوه نهر کې راتلې، د اوبو ددغه اوسط له مخې چې د ځمکو د خړوبولو لپاره راتلې د ځمکې کلنی حاصل اټکل کیده. د مالیاتو دا سرچینه هم چې دائماً مخ په ډیریدو وه د احمد شاه له پلوه د نورو مالیاتي اقلامو په شان خپلو دراني پیروانو ته د عطیایو یا د پوځي تنخوا په شان او یا اکثرأ دولت ته د تیرو خدماتو د درنښت په پار تنظیم سوه. د نادر شاه پر مهال پر دراني قبایلو د ځمکو د ویش سخت گیری ته په لږ کتنې، آسانه نه ده پوه سو چې د ذمت دغه اصل پر کوم بنسټ ټاکل سوی وو، مورن نه سو کولای یوازې هرې قبیلې ته د کښت وړ تیول ځمکو اندازه و ارزو چې هره قبیله دې د سپارل سویو ځمکو په تناسب خپله د سپرو ونډه برابره کړي - ددې شرحه د احمد شاه دولت په نظامي فهرست کې راغلي - ده. لاندنی جدول چې ما د کندهار د دفترانو له مخې استخراج کړی زما ملاحظاتو ته اشاره کوي :

⁶ - Koh - i -Kassa (in the Suliman range)

د احمد شاه پر مهال په کندهار کې د آس سپرو د ویش ونډه او تخصیصیه ځمکې :

د دراني قبیلې نوم	د قلبو شمیر	د آسونو ونډه
پوپلزي	۹۶۵ ۴/۱	۸۰۶
الکوزي	۱۰۵۰	۸۵۱
بارکزي	۱۰۱۸ ۲/۱	۹۰۷
علي زي	۶۶۱ ۴/۳	۸۱۹
نورزي	۸۶۸ ۲/۱	۱۱۶۹
اسحق زي	۳۵۷ ۲/۱	۶۳۵
خوگياني	۱۶۳	۴۲۳
ماکي	۱۲۱ ۲/۱	۱۰۰
تولتال	۵۲۰۶	۵۷۱۰

غير دراني قبیلې		
توخي	۱۴	۱۰۶۱
هوټک	۱۰	۵۰۷
کاکړ	۵۶	۳۰
داوي	۵	۴۵
تريز	۲۵	۷۲۹
بريڅ		۵۱۸
تولتال	۱۱۰	۲۸۹۰
سلطنتي خدمت کاران		۳۹۹۵
د قلبې تولتال ۵۳۱۶؛ د آسونو تولتال : ۱۲۵۵۹		

په دې توگه گورو چې د درانيانو د سپرو د ونډې شمير چې د خدمت لپاره غږ ورباندې وسي ۶۰۰۰ دی، خو په حقيقت کې دا شمير ۵۷۱۰ دی او له ۶۰۰۰ تيول قلبو څخه چې ددې شميرې د ساتلو لپاره اختصاص سوي وه قبيلې په خپله يوازې د ۵۲۰۶ سپرو شمير تصديقوي. د اختصاصي ځمکې په شمير کې اختلاف په آساني د توضيح وړ دی. د احمد شاه د عوايدو اټکل د درانيانو د هغو ۶۰۰۰ قلبه ځمکو پر بنسټ بشپړ سو چې پخوا په بيلابيلو ولسواليو کې کرل سوي وي؛ قبايل تولې دا ځمکې چې د ناقصو اوبولگولو د برابرولو له کبله يا په بشپړ ډول او يا قسماً ناکرل سوي پاتې سوي وي رد کړلي او يوازې هماغومره ځمکه ئې ومنله چې د پوځي خدماتو د ثبت په دفتر کې ثبت او د ځمکې په تناسب ئې خپل محصول تر لاسه کاوه. خو د احمد شاه تر مشرۍ لاندې نه دغه بوديجوي کسر او نه د ځمکو منظم ویش (چې الکوزيو په کې له هماغو لومړيو څخه د بلې هرې قبيلې پر بنسټ ډير امتيازات تر لاسه کول) ډيرې بڼې پايلې نه درلودې، دغه سلطان چې پر خپلې بومي قبيلې د تښير تر کچې مصرف کاوه اعلان وکړ چې د قلبو حاصل دي په بلاعوض ډول د دراني کورنيو د ژوندو ژواک لپاره عطيه سي او پر دې عطيه برسیره هغو سپرو ته عطايا اختصاص سول چې له ده سره ئې د هغه په پوځي کمپاينونو کې ملتيا کوله. د هغه مبلغ اندازه چې احمد شاه د کلني مالي مرستې په توگه يوه دراني سپاره ته وټاکله ۲۵ تومانه ول چې زموږ د کمپنۍ له ۲۲۷ اوسنيو روپيو سره برابري کوي، د نوموړو ۲۵ تومانو له شمير څخه ۱۹ تومانه ئې يا له سلطنتي خزاني څخه سپاره ته د ورکړې وړ ول يا د برات «ليکلی مقبوض» په توگه په اړوندې ولسوالۍ باندې وو چې ولسوالي ئې بايد ورکړي او د نورو پاتې شپږو تومانو برخه ئې د تيول قلبې پر سر د دولت د مالياتي معافيت په ارزښت کې محاسبه کيدله. په دې توگه دراني ځمکې ابتداً اسمي ذمت ته معروضه وي او د شپږو تومانو له مخې ددغه نمت اندازه بنکاري، داسې بريښي چې دا دې د اټکل له مخې جنساً ۵ خرواره غله وي او که دا ځمکه د رعيت په لاس کې وه نو دا د دولت قابل مطالبه ونډه وه.

د ځمکو د ماليو له پورتنۍ شرحې وروسته اوس په لنډيز سره هغو مالياتو اقلامو ته اشاره کوم چې احمد شاه هم پر درانيانو او هم پر رعيت اېښي ول. يوازینی دولتي مالیه چې بزگرانو بايد په دې شرط ورکړي وه چې دوی به د رعيتي يا دولتي ځمکې په نظارت يا کرلو کې مداخله ونه کړي ۵۰ مونده يا د ددوی په ملکيت کې د هرې "ژرندي" پر سر نيم خروار په بيه نقدي پيسې وي، او د پيسو بل ډول مالياتي ارزونه چې نوم ورباندې اېښودل سوي وو د «حق ابي» نوم وو او له هرې ژرندي څخه په هر کال کې څلور روپۍ وي، له غالی اوبدونکو څخه له هر يوه څخه درې عباسۍ وي؛ د باغونو له

د پانو شميره: له 5 تر 9

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خپرو لولئ

اجارو، د خټکيو له ځمکو او نورو څخه د حاصل پينځه سلنه، له مجبې څخه د ۲۰ موندو پر سر يوه عباسی؛ له هټيو څخه د وريجو د پاکولو لپاره ۱۴ شاهي پر هرې هټي او نور. په کورني مديريت کې هر سپور جنگيالي اړ و چې د تيب رتبې افسر د لگښت لپاره چې د «کت هودا» [7] [کد خدا - ژ] په نوم يادیده يوه عباسي يا څلور شاهي ونډه ورکړي، دا کدخدا د سل تنو سپرو پر سر ټاکل کیده او پر دې برسیره د تقريباً ۱۲ موندو په اندازې ناڅرگنده ماليه د «مير آبي» په نوم د هرې خروبي قلبه ځمکې پر سر چې نهرونه ئې د ارغنداب د سيند په اوبو ډکيدل او د کندهار له دښتې راتيريدل وضع کيدله. همدومره اندازه د دراني مشرانو له پلوه هم وضع او هغو کسانو ته وليريدل سوه چې قبيلو د نهرونو د ساتنې او پالنې لپاره په کار گومارلي ول.

هغه بدلونونه چې احمد شاه په رعيتي ځمکو کې رامنځته کړل د ډير اهميت وړ نه ول. پخته قلبه چې د تيول په ځمکو کې ويشل سوې وه احمد شاه اجازه ورکړه په رعيتي ځمکو کې دې راسي او حاصل دې د هماغې مخکينۍ ارزونې له مخې لس خرواره وگڼل سي او په عين وخت کې د محراب خان د سروې له مخې ئې د سپمول سويو يا ريزف سويو ځمکو اندازه ډيره زياته کړه، د رعيتي قلبو شمير ئې د بيلگې په توگه د بنار په شاوخوا کې له ۸۴ څخه ۲۷۴ ته لوړ کړ. همدا شان احمد شاه د «خانه دادي» [8] [بنايي سمه بڼه ئې خانه واري وي - ژ] په نوم سرانه ماليات د هرې هغې کورنۍ پر سر ۲ روپيو ته لوړ کړ چې غوښتل ئې د کندهار ځمکو ته د شپږو يا بزگرو په توگه راسي او دلته ميشت سي؛ او مخکينۍ طبقه چې شمير ئې د سيمي په آراميدلو او ددوی رمو ته د ښو او خوندي څرخايونو په برابرېدلو سره په چټکۍ مخ په ډيريدو سو احمد شاه د «سرگله» په نوم نوی ماليه وضع کړه او د هر پسه پر سر يوه شاهي، د يوه غوايي پر سر څلور شاهي، پينځه شاهي د کچرې او شپږ شاهي د يوه اوبښ پر سر ماليه کښيښودله. د خانه دادي او سرگله له مالياتو څخه درانيان او بومي پارسيان بزگران برابر معاف ول. يوازیني مالياتي مسؤليت چې هر ډول پايله له ځان سره لري او چې ما موندلی دا وو چې احمد شاه پر هر رعيت کلي باندې د کلي د شتمني او لوی والی پر بنسټ نمت کښيښود چې دربار ته خدمتگاران او خادمان وليري او په بدل کې ئې ډيره لږ تنخواه ورکول کيدله خو ددغو کسانو تدارک هم د سردارانو د مالياتي تخفيف په محاسبه کې د نقدو پيسو معادل په پام کې نيول کیده. د مالي او پوځي سيستم په هکله د بحث په پای کې چې د احمد شاه له پلوه پلي وو غواړم دلته دا خبره زياته کړم چې د کندهار په شمالي حد کې پرتو ولسواليو کې چې له تيرين او ډيرواوت څخه او د هغو له اړوندو متعلقه سيمو څخه جوړې دي او هلته هزاره گان ميشت دي او نه د غلزيو له پلوه کوم مستقيم تاو تريخوالي ته معروض ول او نه هم د نادر شاه په هغو عطايوو کې دخپل ول چې نادرشاه پر درانيانو ولورولي د لومړني سدوزي پادشاه د سلطنت تر تقريباً پای پورې خپل ماليات په نقدو دولت ته ورکول او محاسبه ئې د ځمکې د حاصل يو پر لسمه کيدله او د قومي مشرانو له پلوه راتوليدله چې ددرانيانو له لاس وهنو څخه په حسادت سره ساتل سوي دي.

مخکې له دې چې په راتلونکو کلونو کې د دغو مرتباتو د بدلونونو څرک ولگوو اوس کولای سو د احمد شاه په دوره کې د درانيانو پر احساساتو او شرايطو باندې ددغو اقداماتو عملي اغيزو ته يوه کتنه وکړو. هغه مهال چې دراني قبایل د لومړي ځل لپاره خپلو نويو متصرفات ته راغلل هم د روحيې او هم له سياسي نظره د انحطاط په شديد وضعيت کې واقع ول: دوی مجبوره سوي ول چې د نادر شاه د لښکر له صفوفو سره په دې فرض يو ځای سي چې د نادر د ځواک په بدل کې هرات وساتلی سي؛ په عين وخت کې ددوی کورنۍ نادر شاه ير غمل نيولي وي او د خپلو پارسي پيروانو په منځ کې ئې د مرييو په توگه ويشلي وي؛ او کله چې خپله آزادي ئې تر لاسه کړه او هغه نوميدانه زوروتيا او سببيت چې دوی د خپل اجباري خدمت په پړاو کې له ځانه څرگند کړ او د کندهار د ځمکو په ډالۍ کيدلو سره لا ډير پاداش تر لاسه کړ، د ژوندانه په حالاتو کې يو ناڅاپي بدلون دوی د اعتدال له حد وړ هاخوا ډير خوشحاله کړل او د پارسيوانانو پر وړاندې د تيرو رنځونو او کړاونو په ياد لرلو سره ئې د ارباب په توگه نوی موقعيت په لاس کې واخيست او له حد اکثر و لاس ته راغلو امتيازاتو څخه په استفادې سره چمتو ول چې هم خپل ځواک ته پراختيا ورکړي او هم د بومي ښورښيانو په خپلو کې ورڅخه کار واخلي او تر اقصی پورې خپل جرړه وغځوي. په لومړيو کې هغوی هماغه د شپانه توب خوږونه او عادات درلودل د شپانه توب شرايط ورته طبيعي ول او له بزگرۍ څخه خبر نه ول او د ځمکو د محصول د ونډې په پوهيدلو سره دې ته راضي سول چې خپلو ځمکو ته بزگران استخدام کړي؛ خو له دې سره ډير وخت لا تير نه سو چې د تيول قلبو مديريت ئې په خپل لاس کې واخيست او بيا ئې سترگې پر هغو راحت او حاصلخيزو ځمکو د لاسته راوړلو په هيلې نيغې کړې چې بزگرانو ته د بزگرانو د ځمکو په توگه په پام کې نيول سوي وي. د احمد شاه اقدامات چې د دراني ولس د مشر له اعتماده برخمن ول دا ول چې هر مشر دې په خپلې استوگنې سيمي يا ولسوالۍ کې بشپړه مالياتي ارزونه وکړي او د علاقې وړ نظرياتو د تر لاسه کولو لپاره ئې ټول امکانات په لاس کې ورکړل. په زور سره د رعيت د ځمکو اخيستلو په پړاو کې له شديدې سخت گيرې وروسته رعيتوال اړ سو چې خپل ملکيت او مايملک پريردي او يا ئې درانيانو ته «هغه

7 - Kathoda

8 - khanadadi

هغوی لا تر دي دمه د ملکیت دعوی درلوده» په داسې قیمت ورخوشي کړي چې له اصلي ارزښت څخه ئې زښت ډیر تیت وو او خپل استقلالیت ئې دراني ځمکو ته د اجرتي کاکرو په توگه مبادله کړ؛ دا د احمد شاه د سلطنت له پای ته رسیدلو مخکې پېښ سول، سره له دې چې د محراب سروې د رعیتي ځمکو د ثبت میزان ډیر لوړ کړی وو او په ظاهري مالیاتي ارزونې پسې د ځمکو نوی ویش رامنځته سو خو بیا هم واقعیت دا دی چې د رعیتي قلیو له نیمايي څخه ډیر له باغونو او تاکستانونو سره یو ځای د دراني قبیلو تصرف ته ولیردول سوي. همدا لری د نو آباد د ځمکو پر ډیری برخې هم تطبیق سوه؛ دراني مشر چې ددغو ځمکو مالیاتو معافیت ئې د ځان او د خپلو پیروانو د دستمزد لپاره کاراوه په خپل شدت عمل په دې فکر کې سو چې د رعیت د ځمکو بومي مالکان دې ته اړ کړي چې خپل مایملک پریردي او ددغو ځمکو د کرلو چارې ئې د خپلې قبیلې بزگرو ته ولیردولې، دغو بزگرو د ځمکو د عوایدو حاصل له خپلو سرتیرو ورونو سره ویشل او ددوی مشترک مشر دوی د دولت له هر ډول مداخلې څخه خوندي ساتل. وروسته له دې چې درانیانو د شپانه توب له ژوند ژواک څخه بزگري ژوند ژواک ته مخه کړه او په خپل لاس ئې له خپلو ځمکو څخه د بزگري د گڼو د ساتلو تجربه ترلاسه کړه ورپسې ئې لیوالتیا خالصه جاتو یا "دولتي ځمکو" ته واوښتله. د احمد شاه د سلطنت په لومړیو کې دا ځمکې منحصرأ د بومي بزگرو له پلوه کرل کیدلې خو د احمد شاه له مړینې مخکې ددغو ځمکو تقریباً درې پر څلورمه مالیه د درانیانو مدیریت ته لیردول سوي وه. په هغو مواردو کې چې خالصه ځمکه د درانیانو کوم مشر ته عطیه کیدله – یا د حسن نیت او یا د پخوانیو خدماتو په بدل کې ددائم لپاره، د ځمکې محصول د قومي مشر په واک او اختیار کې وو یا د اوسني پوځي خدمت په بدل کې ورته د دولتي معافیت په ارزونې کې محاسبه کیده - دداسې ځمکو کرل تل د قبیلې د مشر د قبیلې په لاس کې وو؛ او یا به هم په ندرت د درانیانو کوم قومي مشر د ځمکو د کرل کیدلې لپاره حاضر سو او خپل افراد به ئې په کر کیدلې کې په کار وگومارل او بیا به ئې له هغوی څخه ددولت لپاره د محصول یو پر دریمه برخه غوښتله. له دغو اقداماتو څخه بیلابیلې پایلې راوختلې چې د احمد شاه د سلطنت پر مهال د کښت وړ ځمکو مستقلي او گڼوړې دندې – چې د تخم برابرول، د زارعتي چارو پرمخ بیول او نظارت، د اړتیا وړ د کورنیو څارویو ساتل، د حاصل تر لاسه کول ول - په ټول کندهار کې له یوې مخې په مطلق ډول د درانیانو په لاس کې وو. حال دا چې د ځمکې رښتوني لاسي یا فزیکي کارونه لکه قلبه کول، د ځمکو کرل او ځمکو ته پاملرنه او نور ټول د پارسیوانانو او نورو رعایو په لاس کې وو او په بدل کې به ورته ډیر ناچیزه مبلغ د روز مزد په توگه ورکول کیده چې ددوی د ژوند ژواک لپاره به کافي ول. د دا ډول سیستم لیوالتیا د درانیانو د وضعیت لوړول او په هماغه تناسب د پارسیوانانو د وضعیت راټیټول ول. اول الذکر په آسانه استقلالیت کې ژوند کاوه او د ژوندون گرد چاپیره ئې د لومړي ځل لپاره هغه ارزښتونه رامنځته سوي ول چې د لومړي ځل لپاره ئې تجربه کول او آخرالذکر د مرییتوب درد ناکه ژوند ته راوکارل سو او د لا نورو سختیو گاللو ته معروض سو، که څه هم دا ډول د کار سختی ئې لیدلې وې خو له اوسنیو سره عادت نه ول.

ما په لومړي گام کې په لنډیز سره د قبایلو د مدني او مالي وضعیت ارزونه ځکه وکړه چې دا د ملت د ستر اکثریت پر گڼو باندې اغیزه شیندي. د احمد شاه د سلطنت پر مهال د درانیانو شمیر په سختی سره سل زرو ۱۰۰۰۰۰ کورنیو ته رسیده، او د تعویضي کسانو په گڼون پوځي خدماتو ته د ۶۰۰۰ تنو چمتو کول یا د ۱۲۰۰۰ آسونو برابرول باید د درانیانو په عمومي کرکتر باندې نسبتاً لږه اغیزه شیندلې وې. خو په هر حال دا کار بې اغیزې هم نه وو، له یوې خوا د سپرو له پلوه د پانگې د راورلو سیل چې یا ئې د تنخواه او یا ئې د لوټماری له لاری تر لاسه کول، د قبایلو د ځمکو د امتیازاتو لپاره یوه وسیله وگرځیدله او له بله پلوه پر خپل ځان باندې ډاډ چې له سلطان څخه ئې څرگند ملاتړ وو دا ډول چار چلند دواړو په جمعي ډول د درانیو د آس سپرو پر شمیر اغیز وکړ او اکثر و ډاډ وړ منصوبونو ته د قومي مشرانو فردي ترجیحات ، او په امپراتوری کې د میاشتنی تنخواه تر لاسه کول، او ورسره ددوی د ټولنیز وضعیت وده او ښه کیدل چې ځانونو ته ئې د شخصیت د اعتلا لاره او چاره وموندله او له پخواني انحطاطي وضعیت څخه تدریجي صعود ته چې د کندهار د ځمکو په نیولو سره دغه وضعیت ته ننوتل ټولو دوی ته برجسته سیاسي موقعیت په لاس ورکړ چې له هماغه مهاله دوی ورڅخه برخمن سول. داسې ښکاري چې احمد شاه په سختی سره له هغه خطر څخه خبر نه وو چې دولت ئې په معرض کې واقع کیده او په دې توگه ئې د درانیانو د یوه ځواکمن او نسبتاً خپلواک ځواک بنسټ کښینود. احمد شاه دراني قبائیل د خپل سلطنت رښتونی او ذاتي قدرت گانې او په دې باور وو چې هر څومره چې د درانیانو ځواک او واک ډیر وي باندني تسخیر ته د ده اېزار لاپیاوړي کیري او د پردیو د تیرویو پر وړاندې به دده مورچل لا ډیر خوندي وي. د احمد شاه د سلطنت پر مهال هغه باندني پوځي خدمات چې هم ډیر او هم دائمی ول ډیر ټپانده او له تهیج ډک ول، په کور دننه د امتیازاتو او بخشونو وریدل نوي او پریمانه ول، ددوی له ځمکو او کښت و کار څخه پالنه چې ددوی ډیره پاملرنه ئې غوښتله، د پارسیوان رعیت پر ضد د طرحو پل نیوی او د رعیت د ځمکو تملک دوی ته دومره رضایت او کاروبار پیدا کړ چې د حکومت پر ضد ئې د فکر کولو کومه رښتوني موقع نه درلوده، په دې کې دوه جزئي پاڅونونه استثنا ول چې په ډیری چټکی سره وځپل سول، له دې کبله ده چې احمد شاه د خپلو بومي قبایلو په هکله د خط مشي تکرار ته کوم دلیل ونه لید

چې ده په لاره اچولې وه او د درانيانو تاج ئې خپل ځايناستي ته په دې ډاډ په وصيت ورکړ چې له هغه څخه به څه په کور دننه او څه دباندې د درانيانو پر وسلو باندې د ټينگې تکيې په لرلو ملاتړ وسي.

د تيمور شاه د سلطنت پر مهال درانيانو تر يوې مودې پورې په خپلې پانگې، ځواک او شمير کې پرله پسې پرمختگ ته دوام ورکړ. خو له کندهار څخه کابل ته د دربار راليردول تر يوه حده د درانيانو په ضرر تمام سول خو دا تاوان بنيادي له هغې لاس ته راوړنې سره تعادل ومومي چې ددوی لاسونو ته ډير مهم جغرافيوې موقعيت په لاس ورغی. د احمد شاه د سلطنت پر مهال هزاره گان له درانيانو سره په برابره د امپراتورۍ اتباع پيژندل کيدل او د مالياتي ارزونې ټولې ژمنې ئې چې ددې تابعيت تر شرط لاندې ول ترسره کړې وې. خو دوی ته تل د پردیو او مرتدينو په سترگه کتل کيدل او اوس د تيمور شاه پر مهال هزاره گان علناً هم د ملايانو له پلوه او ددوی په گاونډ کې د دراني قبائيلو له پلوه غندل کيدل او د سيستماتيک تاوتریخوالي او تيري تر تير لاندې ونيول سول او د وينو تويولو او اوږدې جگړې له پراو وروسته هزاره گان له ډير اوښت او تيرين او له نورو بډايو او پراخو ولسواليو څخه وايستل سول او ځمکې ئې د نورزيو او پوپلزيو قبيلو په زور سره ونيولې. اوس ددغو ولسواليو په هکله د عوايدو پوښتنه رامنځته کيږي؛ دولت ويل : له دې چې دا ولسوالۍ په جنگ تر لاسه سوي دي نو ددې ولسواليو ملکيت په سلطنت پورې اړه لري نو له دې کبله نوي استوگن خلک بايد په سلطنتي ځمکو پورې اړوند قوانينو ته يعنی د ځمکو د حاصل يو پر دريمې ته تابع وي، حال دا چې نوموړو قبائيل دعوی درلوده چې دوی دا ځمکې له هزاره گانو څخه تر لاسه کړي دي او د هغوی د ځمکو مالیه د حاصل يو پر لسمه وه او له دې چې دوی دا ځمکې د خپلو وينو په بيه تر لاسه کړي دي بايد ددوی د ملکيت په توگه له مالياتو معاف وگڼل سي. له دې چې ددغو ولسواليو تصدي تر يوه حده څپځپانده او لږزانده وه او هم په دې دليل چې دا سيمي د خپلو پخوانيو استوگنو وگړو تر دائمي بريدونو لاندې وې چې د هزاره غرونو ته ئې شا تگ کړی وو، نو سلطنتي دربار هم پرته له دې چې له خپلو امتيازاتو څخه لاس واخلي يوه منځنۍ لاره ونيوله او د هرې ولسوالۍ پر سر ئې نقدي مالیه کښيښودله او محاسبه ئې پرته له دې چې د دربار اوسنی امتياز په پام کې ولري، د پخواني مالياتي ارزونې پر بنسټ وکړه. او په ډير اوښت کې د ځمکو يوه کوچنۍ برخه چې حتی د ثبت په دفتر کې د نيول ځمکه په دې موخه محاسبه سوي وه چې نورزي دي خپله د آسونو په ونډه کې د آسونو د وضعيت او پالنې د شرايطو د بنسټ والي لپاره په پام کې ونيسي چې د مخيکني جدول په پام کې نيولو سره وليدل سوه چې دا په ځانگړې توگه د نورو قبائيلو په پرتله ورته چندانې غوره نه وه.

[د ژباړونکي يادونه : له پورتنې پاراگراف وروسته راتلونکي پاراگرافونه په شميرو پيل کيږي، او له ۱۴ څخه پيل کيږي. داسې بنسټي چې له ۱۴ مخکې هم نور پاراگرافونه ول چې بنيادي د لنډيز لپاره ايستل سوي وي.]

۱۴ : د تيمور شاه د حکومت پاملرنه ددرانيانو عايداتي مالياتو ته واړول سوه؛ متعدد قضاييا مطرح سول چې په هغو کې د سلطنت د حقوقو مدعيات د قبائيلو په تاوان ول. نيول قلبي يوازينی هغه ځمکې وې چې دولت رسماً د درانيانو د حق په توگه په رسميت وپيژندلې او په بشپړ ډول له مالياتو معاف وگڼل سوي. له بومي بزگرو څخه درانيانو ته د رعيتي قلبو د ځمکو د تصرف يا د نو آباد د ځمکو ليرد کې ټول هغه کسان او ډلې راتلل چې دا ډول ځمکې ورته انتقال سوي وې او د مالي مسؤوليت ارزونو تا د مالي ټاکلو ته معروض وگرځول سول. د احمد شاه پر مهال دا ډول ماليات د قبيلې مشر او د هغه پيروانو ته چې ځمکې ئې کرلي هغو ته د تنخوا په توگه بڅښل کيدل. خو تيمور شاه د خپل پلار ډير پراخ نظامي بنسټونه زښت ډير راټيټ کړل، تيمور شاه د دغو پوځي خدماتو له انصراف وروسته نور ئې د قومي مشرانو مدعيات ونه منل او په داسې حالاتو کې ئې د دولت د ونډې د تر لاسه کولو لپاره ددولت مداخله او يا ئې له اړوندو ډلو څخه د هغه د نقد معادل غوښتنه اعلان کړه. په همدې ترتيب سره د دولت عايداتي مالیه چې احمد شاه نورو ته يا په معافيت او يا د ځمکې له حاصل څخه ددولت د ونډې له اخيستلو وروسته پرې ايښې وه له دراني استوگنو څخه بيرته اخيستل کيدله، په ډيرو معدودو حالاتو کې دراني استوگنو له نوي پادشاه څخه د ځمکو د عطيه تاييديه تر لاسه کړه خو د يوه عمومي اصل په توگه ددولت حقوق يو ځل بيا راژوندي سول او که درانيانو ددغو ځمکو کښت و کار ته غوښتل دوام ورکړي نو په هماغه ډول ورسره محاسبه کيدله چې دا ډول ځمکې پارسيانو بزگرو ته سپارل سوي وې. داسې بنسټي چې د تيمور شاه پام هغې خطرناکې ليواليتا ته اوښتی وو چې ده د قومي مشرانو د ځواک د ودې د مخ نيوي لپاره د لومړي گام په توگه پورته کړی وو، ځکه دا ځواک په قبيلو کې ورځ په ورځ مخ په ډيريدو وو. زما په باور د يوه سيستماتيک او ثابت فشار راوړلو نظر ددې لامل سو چې پادشاه ئې له درانيانو سره په خپل عام چار چلند کې تحريک کړ يا ونې هڅاوه. نيول قلبو ته تيمور شاه تر دې مهاله لاس نه وو ورړی ځکه دا يو حياتي ټکی وو او د پلار د عظمت روحیه ئې لا تر دې دمه فعاله وه او دا ويره وه چې د نيول ځمکو ته لاس ورورل د سلطنت د له لاسه ورکولو په معنی وه. خو تيمور شاه په هيڅ حالت کې د سپرو سرتيرو حضور او ورسره په دربار کې د درانيانو د ډيريو مشرانو ساتلو ته ظاهراً د پخواني اعتماد په شان اړتيا نه درلودله، خو په حقيقت کې د خپلو پيروانو د خوشحاله ساتلو لپاره ئې د اسيرانو په توگه وساتل او په دې سره او خپل حکومتي ځواک ته د گډوډۍ د رامنځته کولو د مخنيوی له کبله ئې قبائيل تر ډيري کچې محروم کړل. همدا

د پانو شميره: له 8 تر 9

شان تیمور شاه د «غلام شاه» [9] (سلطنتي گارد) په نوم یو پوځي بنسټ رامنځته کړ او یوازې خو د گوتو په شمار درانیانو ته ئې هم په کې ځای ورکړ؛ دغه خادمان د پادشاه د ساتنې لپاره وساتل سول او ورته دومره امتیازات ورکړل سول چې د درانیانو له مالیاتي امتیازاتو او ارزونو سره یو شان ول؛ دوی ته د ډیرو مهمو اقداماتو واک هم ورکړل سو چې د سلطنت د ساتنې په چارو کې ئې ډیره ونډه لوبوله او ورپسې د ځواک انډول د ساتلو په موخه د قبیلو د پوځي ځواک د لوړولو لپاره ئې یو لړ لنډ مهالي گامونه اوچت کړل؛ په دې توگه هغه خطر چې منحصرأ سلطنت ته د پېښیدلو له گواښ سره ملگر وو د لارې له سره لیرې سو.

نوریا

۱۵ – دا نه باید گومان وکړو چې

یادونه: قدرمنو لوستونکو! تاسو تر دغه [لینک](#) لاندې د ښاغلي آریا صاحب په آرشیف کې د لمړې ټوک، دویم ټوک، دریم ټوک او د څلورم ټوک ټولې برخې لوستې شئ.

---

⁹ - Gholam - i - Shah ("Royal Body - Guard.")

د پانو شمیره: له 9 تر 9

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ